I

(Meddelelser)

RÅDET

RESOLUTION VEDTAGET AF RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET

af 29. maj 1990

om bekæmpelse af racisme og fremmedhad

(90/C 157/01)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGRINGER, FORSAMLET I RÅDET —

som henviser til Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber,

som henviser til udtalelse fra Europa-Parlamentet [1],

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [2],

som tager følgende i betragtning:

Bekæmpelse af racisme og fremmedhad er et led i beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder; fælleserklæringen fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 5. april 1977 [3] vidner om den afgørende betydning, som fællesskabsinstitutionerne tillægger overholdelsen af de grundlæggende rettigheder;

medlemsstaterne har i Den Europæiske Fælles Akt understreget nødvendigheden af at »fremme demokratiet på grundlag af de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i medlemsstaternes forfatninger og love, i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i den europæiske socialpagt, navnlig frihed, lighed og social retfærdighed«;

i sin resolution af 16. juli 1985 om retningslinjer for Fællesskabets indvandrerpolitik [4] har Rådet understreget, at »det med henblik på en harmonisk sameksistens mellem medlemsstaternes statsborgere og vandrende arbejdstagere samt disses familier« er nødvendigt, at »der på fællesskabsplan, i de enkelte stater og lokalt tages initiativer med henblik på information og bevidstgørelse«;

i sin beslutning af 16. januar 1986 [5] tager Europa-Parlamentet henstillingerne i undersøgelsesudvalgets betænkning om den voksende fascisme og racisme i Europa til efterretning, og det »opfordrer Kommissionen, Rådet, de øvrige fællesskabsinstitutioner, parlamentsudvalgene, Europa-Parlamentets præsidium samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på deres gennemførelse«;

den 11. juni 1986 konstaterede Europa-Parlamentet, Rådet, repræsentanterne for medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, og Kommissionen, »at der flere steder i stigende grad forekommer udslag af fremmedhad i form af holdninger, bevægelser og voldshandlinger, der ofte er rettet mod indvandrere«, og de vedtog en erklæring om bekæmpelse af racisme og fremmedhad [6], hvori de »kraftigt fordømmer enhver intolerance, fjendtlighed eller magtanvendelse over for en person eller en gruppe af personer på grund af racemæssige, religiøse, kulturelle, sociale eller nationale forskelle« og »finder det yderst vigtigt, at der træffes enhver nødvendig foranstaltning for at sikre gennemførelsen af deres fælles vilje til at beskytte det enkelte samfundsmedlems personlighed og værdighed samt til at afvise enhver form for isolering af udlændinge«;

det tilkommer EF-institutionerne og medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for rammerne af deres respektive beføjelser at træffe de nødvendige foranstaltninger til iværksættelse af denne resolution —

(1) EFT nr. C 69 vom 20. 3. 1989, S. 43.
(2) EFT nr. C 23 vom 30. 1. 1989, S. 33.
(3) EFT nr. C 103 af 27. 4. 1977, s. 1.
(4) EFT nr. C 186 af 26. 7. 1985, s. 3.
(5) EFT nr. C 36 af 17. 7. 1986, s. 142.
(6) EFT nr. C 158 af 25. 6. 1986, s. 1.

1. NOTERER SIG Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad, der vedrører iværksættelsen af den fælles erklæring af 11. juni 1986 om bekæmpelse af racisme og fremmedhad, som har til formål i så henseende at beskytte samtlige personer, der befinder sig på Fællesskabets område;

2. FASTSLÅR, at handlinger, der udspringer af racisme og fremmedhad, kan modvirkes af retlige eller institutionelle foranstaltninger, såsom:

a) ratifikation i de medlemsstater, der endnu ikke har foretaget en sådan, af internationale instrumenter, som bidrager til at bekæmpe enhver form for racediskrimination

b) anerkendelse i de medlemsstater, hvor dette endnu ikke er sket, af de individuelle andragender, som er omhandlet:

— i artikel 25 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og

— i artikel 14 i den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination;

ratifikation om nødvendigt af den valgfrie protokol, der er knyttet til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder

c) fast håndhævelse af love, der skal forebygge eller afværge handlinger, der er udtryk for forskelsbehandling eller fremmedhad, og udarbejdelse af sådanne love i de medlemsstater, hvor dette endnu ikke er sket

d) bestræbelser på nationalt, regionalt og lokalt plan for at udvirke, at de forskellige befolkningsgrupper integreres tilfredsstillende, samt eventuelt fremme af nationale mæglingsprocedurer

e) indrømmelse til de organisationer, der arbejder for at bekæmpe racisme og fremmedhad, af ret til at indtræde som part i en retssag, i det omfang dette er foreneligt med den pågældende medlemsstats retssystem

f) indførelse af retshjælp, som kan opnås efter de almindelige retsregler, der er gældende i den pågældende medlemsstat, for at sætte de berørte i stand til at forsvare deres rettigheder

g) understregning af betydningen af, at der sættes kraftigt ind på at modvirke de følger, som diskriminerende handlinger, der udspringer af racisme og fremmedhad, kan få for børn;

3. HENSTILLER til medlemsstaterne, at de vedtager sådanne foranstaltninger, som de finder passende, idet de navnlig er opmærksomme på de i punkt 2 omhandlede foranstaltninger;

4. FINDER, at det er af største betydning, at der iværksættes en forebyggende og konkret informations- og uddannelsespolitik til bekæmpelse af racisme og fremmedhad;

a) på informationsområdet:

i) tager de til efterretning, at Kommissionen i overensstemmelse med EØF-Traktatens artikel 4:

— vil gennemføre sammenlignende undersøgelser af, hvilke retsmidler der er blevet iværksat i de forskellige medlemsstater for at bekæmpe alle former for forskelsbehandling, racisme, fremmedhad og tilskyndelse til had og voldshandlinger af racediskriminerende art

— vil bidrage til at øge oplysningen om disse retsmidler

— vil fremme befolkningsundersøgelser af, hvorledes demokratiske værdier opfattes, samt vedrørende relationerne mellem de forskellige befolkningsgrupper, der lever i Europa

ii) opfordrer de medlemsstaterne til:

— at henlede opmærksomheden på den rolle, som medierne kan spille til fjernelse af racefordomme og fremme af harmoniske forbindelser mellem de forskellige befolkningsgrupper, der lever i Europa, samt fremme debatten om denne information i lyset af voldshandlinger, navnlig af racediskriminerende art

b) for så vidt angår uddannelsen og ungdommen:

i) forventer de, at de initiativer, som er taget

— at fremme en europæisk dimension i uddannelsen, der er tilpasset den enkelte medlemsstats særlige forhold, og som kan udvikle samfundssind, pluralistiske værdier og tolerance

— at fremme udvekslingsprogrammer for unge som et middel til at øge tolerancen og forståelsen

— at udbygge og uddybe det igangværende samarbejde i Fællesskabet, der skal forbedre skolegangen for indvandrerbørn

også i betydelig grad vil bidrage til at mindske fremmedhadet og fremme og tilskynde til tolerance og gensidig forståelse

ii) henviser de til følgende foranstaltninger, som allerede er truffet i denne forbindelse:

— resolution af 24. maj 1988, vedtaget af Rådet og undervisningsministrene, forsamlet i Rådet, om den europæiske dimension i undervisningen [1]

— Rådets afgørelse 88/348/EØF af 16. juni 1988 om vedtagelse af handlingsprogrammet til fremme af ungdomsudvekslinger inden for Fællesskabet — Ungdom for Europa-programmet [2]

[1] EFT nr. C 177 af 6. 7. 1988, s. 5.
[2] EFT nr. L 158 af 25. 6. 1988, s. 42.

— Rådets direktiv 77/486/EØF af 25. juli 1977 om skolegang for børn af migrantarbejdstagere [1]

— foranstaltninger, der vedrører fremme af undervisningen i moderne sprog, foranstaltninger, der vedrører skolegangen for børn af migrantarbejdstagere, samt fællesskabsforanstaltninger til fordel for disses eget sprog og egen kultur

iii) opfordrer de medlemsstaterne til:

— at tilskynde til den samfundsmæssige og faglige uddannelse af undervisere, især i områder med stærk koncentration af indvandrere, for at orientere dem om de særlige forhold, der kendetegner deres elevers og studerendes forskellige oprindelser og kulturer

— at øge kendskabet til hjemlandets sprog og kultur;

5. UNDERSTREGER betydningen af enhver form for relevant samarbejde mellem Fællesskabet og Europarådet;

6. ANERKENDER betydningen af de foranstaltninger og initiativer, som De Forenede Nationer har truffet til bekæmpelse af racediskrimination.

[1] EFT nr. L 199 af 6. 8. 1977, s. 32.

RÅDETS RESOLUTION

af 29. maj 1990

om beskyttelse af kvinders og mænds værdighed på arbejdspladsen

(90/C 157/02)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

som henviser til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, og

som tager følgende i betragtning:

Uønsket adfærd af seksuel karakter eller anden kønsbestemt adfærd, der krænker kvinders og mænds værdighed på arbejdspladsen, herunder foresattes og kollegers adfærd, er uacceptabel og kan i visse tilfælde være i modstrid med princippet om ligebehandling i henhold til artikel 3, 4 og 5 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår [1], et synspunkt, der støttes af retspraksis i nogle medlemsstater;

i overensstemmelse med Rådets henstilling af 13. december 1984 om fremme af positive foranstaltninger til fordel for kvinder [2] har mange medlemsstater indført en række positive foranstaltninger, som bl.a. vedrører respekt for kvinders værdighed på arbejdspladsen;

Europa-Parlamentet har i sin beslutning af 11. juni 1986 om vold mod kvinder [3] henstillet til de nationale myndigheder at søge fastlagt en juridisk definition af seksuel chikane og har henstillet til de nationale regeringer, ligestillingsråd og fagforeninger at gennemføre fælles oplysningskampagner for at skabe en reel bevidsthed om de individuelle rettigheder, som alle medlemmer af arbejdsstyrken har;

Der er Rådet magtpåliggende at tage hensyn til den forskningsrapport, hvori det hedder, at seksuel chikane er et alvorligt problem for mange kvinder på arbejdsmarkedet i EF, og at den udgør en hindring for kvinders egentlige integration på arbejdsmarkedet [4];

Det Rådgivende Udvalg for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder har i sin udtalelse af 20. juni 1988 enstemmigt anbefalet, at der skal gennemføres en henstilling og en adfærdskodeks om seksuel chikane på arbejdspladsen, der omfatter seksuel chikane over for begge køn —

1. BEKRÆFTER, at adfærd af seksuel karakter eller anden kønsbestemt adfærd, der krænker kvinders og mænds værdighed på arbejdspladsen, herunder foresattes og kollegers adfærd, er en utålelig krænkelse af medarbejderes eller elevers værdighed og er uacceptabel, hvis:

[1] EFT nr. L 39, 14. 2. 1976, s. 40.
[2] EFT nr. L 331, 19. 12. 1984, s. 34.
[3] EFT nr. C 176, 14. 7. 1986, s. 73.
[4] Kvinders værdighed på arbejdspladsen, rapport om problemet seksuel chikane i EF's medlemsstater, oktober 1987 (Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, ISBN 92-825-8764-9).